

РЕШЕНИЕ

№ 22397

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5535** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. Г. Г., ЕГН [ЕГН], против мълчалив отказ за произнасяне по заявление, вх. № 437900-947/16.04.2024 г. до ГПУ –К. за връщане на лек автомобил рег. № СА9727НН, рама № WMWWZD31000WK44446, иззет от служители на ГКПП К. по реда на чл. 84 ЗМВР на 10.02.2024 г. и обективиран в писмо рег. № 437900/13.05.2024 г. на ВПД началник на ГПУ „К.“.

В жалбата се твърди, че оспорващата е собственик на лек автомобил марка „Мини“, модел „Кънтримен купър“, с рег. № СА9727НН, рама № WMWWZD31000WK44446, свидетелство за регистрация на МПС и един брой ключ за автомобила, предадени на 10.02.2024 г. на полицейски орган при ГКПП „К.“ с протокол за доброволното предаване на МПС, както и опис на автомобила, съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 2 от ЗМВР. В тази връзка е посочено, че след изтичане на законоустановения 60-дневен срок по чл. 84, ал. 9 от ЗМВР, жалбоподателката е пожелала да ѝ бъде върнат автомобила. Сочи се, че в постъпилото писмо от ГПУ К., не е посочено нито кога е постъпило искане за връщане на автомобила, нито в каква форма, нито какви доказателства са събрани и предоставени по отношение на соченото като заинтересовано лице и претендираните от него права. Съответно счита, че не е налице искане по чл. 84, ал. 8 ЗМВР и не са налице предпоставките на същата разпоредба. Иска се отмяната на мълчаливия отказ, като наред с него да бъде отменен и изричния такъв, обективиран в писмо рег. № 437900/13.05.2024 г. на ВПД началник на ГПУ

„К.“. Моли при отмяна на отказа да бъдат дадени задължителни указания на АО за връщане на автомобила и издаване на заповед по чл. 84, ал. 9 ЗМВР.

В съдебно заседание, оспорващата се явява лично, като моли да бъде отменен обжалвания отказ като незаконосъобразен, считайки, че е налице предпоставката на чл. 84, ал. 9 ЗМВР. Постъпили са подробни писмени бележки от 15.10.2024 г., с които поддържа жалбата на посочените в нея основания и отправеното искане за отмяна на обжалвания отказ. Претендира разноски за държавна такса.

Ответникът – ВПД началника на ГПУ „К.“, редовно призован, не се явява, представлява се от гл. юрк. Д. П., който оспорва жалбата. Постъпили са подробни писмени бележки на 11.10.2024 г., с които поддържа становище за оставяне на жалбата без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не заявява становище по жалбата. Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от представеното по делото копие на свидетелство за регистрация на МПС - част II с №[ЕИК], издадено на 07.03.2013 г. (л. 13), като собственик на процесния автомобил: марка „М.“, модел „Кънтримен купър“, с рег. [рег.номер на МПС], рама № WMWWZD31000WK44446, е вписана жалбоподателката П. Г. Г.. Собствеността се установява и от данните от направената справка за собственици на процесното превозно средство (л. 39), видно от която жалбоподателката е придобила автомобила на 07.03.2013 г.

Безспорно е установено, че на 10.02.2024 г. на ГКПП-К., около 08:00 часа, на старши инспектор К. Н. е предаден случай от младши експерт М. М., относно явилият се за излизане от страната, около 07:50 часа, лек автомобил, марка „Мини“ модел „Кънтримен купър“, година на производство 2011 г., с български регистрационни табели [рег.номер на МПС], рама № WMWZD31000WK44446 и българско свидетелство за регистрация на МПС част II с №[ЕИК], като водач на автомобила е била българската гражданка П. Г. Г., [ЕГН], лична карта №[ЕИК], издадена от МВР-С..

При извършване на граничната проверка в АИС ГК се е установило, че за посочения лек автомобил е имало съвпадение по рама в ШИС по чл. 386. (Вещ - издирвана като доказателство в наказателно производство), Шенген идентификатор № IT GECS08PFFSYHH 0000 02, дата на създаване 12.08.2014 г., държава въвела сигнала Република Италия, вид МПС: лек автомобил марка: Други марки автомобили, цвят: Черен, Тип МПС: М. COUNTRYMAN, националност: Република Италия, Статус рама: Потвърден, рама: WMWZD31000WK44446, стандартна рама: Да.

Във връзка с установеното, от ГПУ - К. са изготвени протоколи от извършени експертни справки, както следва:

От Протокол № 58 от 10.02.2024 г. (л. 14), по описа на ГКПП-К. се установява следното: представеният за изследване обект - 2 (два) броя български регистрационни табели [рег.номер на МПС] на лек автомобил, марка „Мини“, модел „Кънтримен купър“ с рама № WMWZD31000WK44446 е посочено, че същите съдържат необходимите защиты и реквизити и са истински.

От Протокол № 59 от 10.02.2024 г. (л. 15), по описа на ГКПП-К. се установява следното: след огледа на рама № WMWZD31000WK44446 и типов стикер на лек

автомобил с български регистрационни табели [рег.номер на МПС] е посочено, че същите нямат видими интервенции и са истински.

От Протокол № 60 от 10.02.2024 г. (л. 16), по описа на ГКПП-К. се установява следното: представеният за изследване обект - българско свидетелство за регистрация на МПС част II с №005609254 за лек автомобил марка „Мини“, модел „Кънтримен купър“, рама № WMWZD31000WK44446 е посочено, че същия представлява истински документ, без подправки.

На следващо място по делото се установява, че от жалбоподателката П. Г. Г. е било снето писмено сведение (л. 17), в което същата е заявила, че е собственик на автомобила марка „Мини“, модел „Кънтримен купър“, С., закупен през месец март 2013 г., като същия е закупен от предишен собственик-физическо лице с договор с нотариална заверка на подписите (л. 69). Лекият автомобил е регистриран в КАТ и са издадени документи за колата.

Видно от приложената разпечатка на справка в ШИС /Ш. информационна система/, Република Италия е въвела сигнал (Вещ - издирвана като доказателство в наказателно производство) на 12.08.2014 г. за обект: лек автомобил марка: Други марки автомобили, цвят: Черен, Тип МПС: М. COUNTRYMAN, националност: Република Италия, Статус рама: Потвърден, рама: WMWZD31000WK44446, стандартна рама: Да (л.18).

Установява се, че е изпратено запитване до компетентните италиански власти, чрез „Бюро СИРЕНЕ“, с молба за допълнителна информация относно обекта и какви мерки трябва да бъдат предприети, като в отговор са получени три отговора:

1. Около 11:35 часа, на 10.02.2024г., е получен първи отговор с рег. № В-3661 от „Бюро Сирене“, според който сигналът за автомобил М. COUNTRYMAN с номер на рама WMWZD31000WK44446, не е валиден и ще бъде заличен (л. 19);

2. Около 12:30 часа, на 10.02.2024г., е получен втори отговор с рег. № В-3662 от „Бюро СИРЕНЕ“, с който Република Италия е уведомила, че автомобилът е изнесен в чужбина и ще се направи запитване до компетентен орган, който да потвърди актуалността на незаличения сигнал за измама в италианските бази данни. (л. 20);

3. Около 16:40 часа, на 10.02.2024г., е било получено ново съобщение с рег. № В-3667 от „Бюро СИРЕНЕ“, според което служителите на звено С. са потвърдили, че сигналът за автомобил „М. Countryman“ с рама № WMWZD31000WK44446, все още е валиден. Жалбоподателят е заявил, че е бил измамен и не си е възстановил владението на въпросното МПС (л. 21.)

Видно от протокол, рег. № 4379р-4251/10.02.2024г. (л. 23), П. Г. Г., [ЕГН], е предала доброволно на служител на ГПУ К.: един брой лек автомобил „М.“, модел „COUNTRYMAN“, 1 (един) брой ключ за лек автомобил марка „М.“, модел „COUNTRYMAN“, 2 (два) броя български регистрационни табели [рег.номер на МПС] , 1 (един) брой СРМПС част II, № 005609254 на осн. чл. 84, ал. 2 от ЗМВР. Вещите са предадени под опис (л. 24), рег. № 4379р-4253/10.02.2024 г. и е съставен приемо-предавателен протокол, рег. № 4379р-4252/10.02.2024 г. (л. 23).

На следващо място по делото се установява, че е уведомено Бюро „СИРЕНЕ“ и е изпратен формуляр по чл. 38 с рег. № 844/10.02.2024 г. по описа на ГПУ К. (л. 26-27), с който е уведомено Бюро „СИРЕНЕ“ - Италия за установеното съвпадение на лек автомобил марка „Мини“ модел „Кънтримен К.“, рама № WMWZD31000WK44446, предаден на 10.02.2024 г., за извършване на проверка по случая в законоустановения 60 (шестдесет) дневен срок.

От доказателствата по делото се установява още, че е изпратено е писмо с рег. № 4379р-4589 от 13.02.2024 г., по описа на ГПУ-К. (л. 32), до Началник О"ПП"- С., относно извършването на проверка по полицейска преписка с рег. № 4379р-4250/10.02.2024 г., по описа на ГПУ-К., касаеща лек автомобил марка „Мини“, модел „К. Кънтримен“, с български регистрационни табели [рег.номер на МПС] , рама № WMWZD31000WK44446, с първоначална национална транзитна регистрация на територията на Република България на 28.01.2013 г. с регистрационни табели № 650Н149, първоначална национална регистрация на 30.01.2013 г. с регистрационни табели [рег.номер на МПС] , с молба, да бъдат предоставени заверени копия на всички налични документи, съпътстващи и послужили за промяна на първоначалната национална регистрация на въпросният лек автомобил на дата 07.03.2013 г. с регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

Изпратено е и писмо с рег. №4379р-4590 от 13.02.2024 г. по описа на ГПУ-К. от началника на ГПУ К. до директора на ОДМВР-Б. (л. 33), относно извършването на проверка по полицейска преписка с рег. № 4379р-4250/10.02.2024 г. по описа на ГПУ-К., касаеща лек автомобил, марка „Мини“, модел „К. Кънтримен“, с български регистрационни табели [рег.номер на МПС] , рама № WMWZD31000WK44446, с първоначална национална транзитна регистрация на територията на Република България на 28.01.2013 г. с регистрационни табели № 650Н149 в (С"ПП" на ОДМВР-С. 3.), първоначална национална регистрация на 30.01.2013 г. с регистрационни табели [рег.номер на МПС] , с молба да бъдат предоставени заверени копия на всички налични документи, съпътстващи и послужили за първоначалната национална регистрация на въпросният лек автомобил в С „ПП“ на ОДМВР-Б..

Изпратено е и писмо с рег. № 4379р-4591 от 13.02.2024 г., по описа на ГПУ-К. до директора на ОДМВР-С. 3. (л. 34), относно извършването на проверка по полицейска преписка с рег. № 4379р-4250/10.02.2024 г., по описа на ГПУ-К., касаеща лек автомобил марка „Мини“, модел „К. Кънтримен“, с български регистрационни табели [рег.номер на МПС] , рама № WMWZD31000WK44446, с първоначална национална транзитна регистрация на територията на Република България на 28.01.2013 г. с регистрационни табели № 650Н149, с молба, да бъдат предоставени заверени копия на всички налични документи, съпътстващи и послужили за първоначална транзитна национална регистрация на въпросния лек автомобил в С „ПП“ на ОДМВР-С. 3..

Получено е писмо с рег. № 6212р-4179 от 13.02.2024 г. по описа на ДМОС (л. 35), в което се уведомява, че е получен отговор от ГПУ-К. формуляр 38 с рег. № 844/10.02.2024 г. по описа на ГПУ-К., с което се уведомява, че на 12.02.2024 г., отдел „СИРЕНЕ“- ДМОС е информирал Бюро СИРЕНЕ-Италия за изземването на автомобила в Р. България. Бюро СИРЕНЕ - Италия, също е било информирано, че ако в срок до 60 (шестдесет) дни не постъпи искане за връщане на вещта от компетентните италиански власти, вещта ще бъде върната на лицето, от което е приета или иззета, освен ако не е необходима за целите на наказателното производство съгласно българския Наказателен-процесуален кодекс. В отговор, в отдел „СИРЕНЕ“ – ДМОС е получен отговор от Бюро „СИРЕНЕ“ Италия, с което са уведомили, че горепосочения автомобил е обявен за издирване във връзка с извършвано престъпление – измама. Престъплението е извършено на 05.01.2013 г. в Ravia и на 12.01.2013 г. е заявено пред италианските полицейски власти, полицейски доклад № GECS02013000003, като заявител на престъплението е: MANFREDINI A., [дата на раждане] , който е и настоящият собственик на превозното средство, като е

посочено, че при настъпила промяна относно собствеността, своевременно ще ни бъде предоставена съответната информация.

На следващо място, по отношение на престъплението е установено следното: „на 05.01.2013 г., след онлайн публикувана обява за продажба на своя автомобил, MANFREDINI A. се е договорил за сключване на договор за покупко-продажба в Pavia, след което, на ж.п. гарата той е дал превозното средство на жена, която му е заплатила с чек за сумата от 24.500 евро като по-късно, MANFREDINI A. е установил, че чекът не може да бъде осребрен.“

На 23.02.2024г. с рег. № В-4786 (л. 36) в ДМОС е постъпила информация за актуалния адрес/ гр. Rapallo, via U. Campodonico 37, тел. № [ЕГН]/ на италианския гражданин собственик MANFREDINI A., [дата на раждане] в S. MARGHERITA LIGURE (GE), на обявения за международно издирване от Италия автомобил модел/марка M. COUNTRYMAN с рама № WMWZD31000WK44446;Ш. идентификатор IJGEC508PFFSYHH000002, в която отново е посочено, че същият е заинтересован от връщането на МПС.

На следващо място в доказателствата по делото е налице и докладна записка, рег. № 4379р-11016 от 17.04.2024 г. на разузнавач V степен Г „ОИД“ ГПУ К. Д. К. до ВПД началника на ГПУ К. комисар В. Т. (л. 45- 48), с която е предложено процесния л.а. марка “Мини”, модел “Кънтримен К.”, рама № WMWZD31000WK44446 и един брой ключ за автомобила, да бъдат върнати на италианския гражданин MANFERDINI A., като бъде уведомен чрез компетентните органи за явяването в ГПУ К. на упълномощено лице или представител, за получаване на посочения л. а.

Със заповед № 4379з-465/17.04.2024 г. (л. 49) на ВПД началника на ГПУ „К.“, на осн. чл. 84, ал. 8 от ЗМВР и след запознаване с горепосочената докладна записка , рег. № 4379р-11016 от 17.04.2024 г., е заповядал: 1. марка “Мини”, модел “Кънтримен К.”, рама № WMWZD31000WK44446, СРМПС част II с рег. №[ЕИК], 2 броя български регистрационни табели [рег.номер на МПС] и един брой ключ за автомобила, предадени с П. на вещи по чл. 84, ал. 2 ЗМВР с рег. № 4379р-4251/10.02.2024 г. по описа на ГПУ К., от българската гражданка П. Г. Г., ЕГН [ЕГН], лична карта №[ЕИК], издадена на 24.01.2024 г. от СДВР с постоянен и настоящ адрес: [населено място], Столична община , [улица], ет. 2, ап. 39 , да бъдат върнати на италианския гражданин MANFREDINI A., [дата на раждане] , или на упълномощено физическо или юридическо лице, за приемане от компетентните български власти и репатрирането на л.а. марка “Мини”, модел “Кънтримен К.”, рама № WMWZD31000WK44446. В т. 2 от заповедта е посочено за връщането на автомобила да бъде изготвен Протокол Приложение № 3, а в т. 3 да бъдат уведомени по съответния ред Д „М.“.

По отношение на горепосочената заповед от 17.04.2024 г. в хода по делото се установява, че същата е била оспорена от жалбоподателката пред АССГ, по жалбата е образувано съдебно производство по адм.д. № 7134/2024г. по описа на съда, което е приключило с определение за прекратяване. Оспорващата Г. е обжалвала съдебния акт чрез АССГ пред Върховния административен съд. Настоящият съдебен състав, след извършена служебна справка в Е. установи, че към датата на настоящото произнасяне не са налични данни за образувано и висящо производство пред Върховния административен съд по подадената частна жалба.

Със заявление вх. № 437900-947 от 16.04.2024 г. (л. 44) до началника на ГПУ К., жалбоподателката П. Г. с оглед на изтичане на законовоопределения 60 дневен срок

по чл. 84 ЗМВР е направила молба, процесния л.а. да бъде освободен и да и бъде върнат.

Във връзка с горепосоченото заявление с писмо рег. № 437900-1145 от 13.05.2024 г. (л. 51) от ВПД началника на ГПУ К. до жалбоподателката, е обективиран мълчалив отказ по заявлението и е уведомена, че приложена разпоредбата на чл. 84, ал. 8 от ЗМВР, като процесния л.а. ще се върнат на италианския гражданин MANFREDINI A., Република Италия.

На следващо място в хода по делото в съдебно заседание от 09.10.2024 г. са представени от жалбоподателката писмени доказателства: Договор за продажба на л.а. марка “Мини”, модел “Кънтримен К.”, рама № WMWZD31000WK44446 от 07.03.2013 г. (л. 69) и преводно нареждане (л. 70), а от ответника - заповед за временно преназначаване, както и образците, по които работи МВР: заповед от 11.10.2018 г. на министъра, протокол за доброволно предаване на вещь по чл. 84, ал. 2 ЗМВР, протокол за връщане на вещь по чл. 84, ал. 1 ЗМВР и протокол за изземване на вещь по чл. 84, ал. 3 ЗМВР (л. 71-78).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от легитимирано лице, отправило искането по формиран мълчалив отказ от административния орган.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Мълчаливият отказ представлява бездействие на административния орган в случаите, в които същият има задължение да се произнесе по направено пред него искане. В тези случаи мълчаливият отказ като индивидуален административен акт е приравнен към изричния отказ, съгласно чл. 58, ал. 1 от АПК. Мълчалив отказ е налице при наличието на следните елементи от фактическия състав на чл.58, ал.1 АПК: сезиране на административния орган с конкретно искане, нормативно определен срок, в който административният орган е длъжен да се произнесе и бездействие/непроизнасяне на административния орган в определения от закона срок.

В конкретния случай, първият елемент е налице – жалбоподателката П. Г. е сезирала административния орган със заявление вх. № 437900-947 от 16.04.2024 г. (л. 44) до началника на ГПУ К., с оглед на изтичане на законовоопределения 60 дневен срок по чл. 84 ЗМВР като е отправила молба, процесния л.а. да бъде освободен и да бъде върнат.

В тази връзка настоящия състав следва да отбележи, че производството по изземване на вещите, посочени в чл. 100 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14.06.1985 г., е уредено в чл. 84 от ЗМВР.

Действително, Република България не е ратифицирала Конвенцията, но съгласно Решение на Съвета от 29.06.2010 г. относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген във връзка с ШИС в Република България и в Румъния от 15.10.2010 г. започват да се прилагат достиженията на правото от Шенген във връзка с ШИС, които са посочени в Приложение I. В ШИС се въвеждат данни за издирвани вещи с цел конфискация или да послужат като доказателство в съдебен процес. Регламентираните действия в националната правна уредба са израз на поетите ангажименти за международно сътрудничество при предприемане на мерки по издирване на вещите, за които е въведен сигнал, изземването и предаването им на правоимащото лице. По - нататъшното разпореждане с предадената вещь е съгласно правото на държавата заявител на сигнала, което създава основанието вещта да се

предаде включително на лицето, от което е била незаконно отнета (в този смисъл Определение № 567/27.06.2017 г. по гр. дело № 4637/2016 г. на ВКС на РБ).

Съгласно чл. 100 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген, в ШИС се въвеждат сигнали за откраднати/присвоени или изгубени МПС, за да бъдат иззети, задържани и върнати на истинския собственик след откриване на същите в друга държава - членка, или по искане на съответния компетентен орган, когато автомобилът е нужен като доказателство по конкретното дело в друга държава - членка. Във втората хипотеза държавата, в която е намерена вещта, трябва да съгласува и изпълни мерките по сигнала, съобразно изявленията на компетентните органи на държавата, въвела сигнала в ШИС - Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1528 на Комисията от 31 август 2017 година за замяна на приложението към Решение за изпълнение 2013/115/ЕС относно наръчника за "СИРЕНЕ" и други мерки за прилагане на Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II) (нотифицирано под номер С(2017) 5893).

В този контекст следва да се посочи, че административното производство по оспорване на актовете по чл. 84 от ЗМВР няма за предмет решаване на спор за собственост върху вещта, съответно - извън обсега на преценка от съда е въпросът на кого принадлежи правото на собственост, добросъвестното придобиване, включително не се дължи обследване на линията по прехвърляне собствеността на лекия автомобил (т. е. от кои/в кои държави е внасяна). Нещо повече, в съдебната теория и практика е наложено безпротиворечивото становище, че спорове за материални права (вещни права на собственост) се разглеждат и разрешават между страните по правилата на исковия граждански процес, чрез предявяването на установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, респ. ревандикационен иск с правно основание чл. 108 от ЗС.

Съгласно чл. 84, ал. 1 от ЗМВР полицейските органи могат да изземват временно вещ, за която има сигнал за издирване в ШИС и/или в информационните фондове на Международната организация на криминалната полиция (И.). Според разписаното в ал. 2 лицето, в което се намира издирваната по ал. 1 вещ, се поканва да я предаде доброволно, като за доброволното предаване на вещта се съставя протокол, който се подписва от лицето, предало откритата вещ; копие от протокола се предоставя на съответното лице. По силата на ал. 6 на чл. 84 ЗМВР, (обявена за противоконституционна с Решение № 4 на КС на РБ относно изречение първо - ДВ, бр. 26 от 2017 г., изм., бр. 97 от 2017 г.), след съставяне на протокола по ал. 2 или 3 той се представя незабавно, но не по - късно от 24 часа, за утвърждаване от ръководителя на териториално звено на ГДГП, гранично полицейско управление, база гранично - полицейски кораби или районно управление на областна дирекция на МВР, в което се съхранява вещта; за предаването или изземването се уведомява държавата - членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И., като уведомяването на държавата членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И., се извършва от компетентна специализирана структура на МВР (ал. 7). Съгласно ал. 8 на чл. 84 от ЗМВР, ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, постъпи искане за връщане, вещта се връща на посоченото в искането лице в 7 - дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6. Според ал. 9, че ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, не постъпи искане за връщане, вещта се връща на лицето, от което е приета или иззета, в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6, като за връщането по ал. 8 и 9 се съставя протокол (ал. 10).

Съобразно цитираната нормативна уредба компетентен да се произнесе предвид разписаното в чл. 84, ал. 9, вр. чл. 6 от ЗМВР правило е началникът на съответното районно управление на ОД на МВР, в настоящия случай това е ВПД началникът на ГПУ – К., до когото е депозирано и заявление за връщане на доброволно предаденото МПС.

Оспореният мълчалив отказ, предвид изложеното до тук е издаден от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност по аргумент от чл. 84, ал. 8, вр. ал. 6 от ЗМВР. Срокът за произнасянето му, съгласно чл. 84, ал. 9 от ЗМВР е 7 дни от датата на започване на производството, т. е. от 16.04.2024 г. Следователно, в случая органът е следвало да се произнесе по заявлението в срок до 23.04.2024 г., но не го е сторил, поради което действително е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който според чл. 149, ал. 2 от АПК може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Настоящата жалба е подадена на 24.05.2024 г., т. е. в рамките на срока за обжалване на мълчаливия отказ и от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Чл. 84, ал. 11 от ЗМВР въвежда изключение касаещо приложението на ал. 8 и 9 – те не се прилагат, когато вещта е предмет или средство за извършване на престъпление на територията на Република България; вещта е доказателство, обект на обезпечителни мерки или предаването може да затрудни наказателно производство, образувано в Република България; притежаването на вещта е забранено от законите на Република България. В тези случаи според регламентацията на ал. 12 вещта се предава по реда на НПК за целите на наказателното производство.

Безспорно в случая жалоподателката е лице, доброволно предало вещ на ГПУ – К., за която има подаден сигнал в ШИС от компетентните власти на държавата Италия. За предаването на вещта от нейният собственик е съставен Протокол за доброволно предаване от 10.02.2024 г. Законодателят в чл. 84, ал. 9 от ЗМВР не държи сметка дали лицето, от което тази вещ е приета/иззета, е неин собственик съгласно гражданското законодателство - правнорелевантният факт е дали това е лице, в което вещта се е намирала преди това и от което е била приета/иззета от органите на полицията. В този смисъл безспорно жалбоподателят се явява заинтересовано от връщането на вещта лице при наличието на хипотезата на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР, а именно - ако в 60 - дневен срок от държавата - членка, въвела сигнала, не постъпи искане за връщането. Разписаният в разпоредбата на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР 60 - дневен срок започва да тече от датата на уведомяване на държавата - членка за изземването/предаването на вещта, тъй като от този момент тази държава е наясно, че вещта е открита и че има право в 60 - дневен срок да поиска нейното връщане.

В случая, според данните в представената административна преписка държавата - членка, подаде сигнала, е уведомена за изземването на вещта на 10.02.2024 г. и от тази дата е започнал да тече 60 - дневен срок, в рамките на който въвелата сигнала държава е могла да поиска връщане на вещта. Този срок е изтекъл на 09.04.2024 г.

По делото се установява, че в случая държавата - членка, въвела сигнала в ШИС, още преди (крайният срок) 09.04.2024 г.е направила искане за връщане на вещта, чрез изпратената информация до отдел "СИРЕНЕ" при ДМОС към МВР. Видно от посоченото в писмото с рег. № 6212р-5150 от 23.02.2024 г. по описа на ДМОС (л. 36), са уведомили, че е получено съобщение от Бюро СИРЕНЕ-Италия, с което

уведомяват, че собственика на горесцитирания автомобил MANFREDINI A., [дата на раждане] в S. MARGHERITA LIGURE (GE), с настоящ адрес: гр. Rapallo, via U. Sampodónico 37, тел. № [ЕГН] е заинтересован от връщането на автомобил марка/ модел M. COUNTRYMAN с рама № WMWZD31000WK44446. Следователно, с оглед така изисканата информация, следва да бъде прието, че е налице и обективизирано желание от собственика да си върне собствеността. Предвид изложеното, постъпилата информация от италианските власти в отдел "СИРЕНЕ" - ДМОС следва да се тълкува като нарочно искане за връщане на вещта, направено по надлежния ред от страна на държавата Италия в рамките на 60 - дневния срок, като в този случай следва да се приложи правилото на чл. 84, ал. 8 от ЗМВР - вещта да се върне на посоченото в искането лице.

В заключение, следва да се обърне внимание, че в конкретния случай не само е постъпило искане от Италия, но и е издадена заповед № 4379з-465/17.04.2024 г. (л. 49) на ВПД началника на ГПУ „К.“, на осн. чл. 84, ал. 8 от ЗМВР.

При наличие на хипотезата на чл. 84, ал. 8 от ЗМВР, се изключва приложението на хипотезата на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР. Ето защо не е възникнало право за оспорващата като лице, от което вещта е доброволно предадена, да поиска нейното връщане. Именно това е поискала жалбоподателката с подаденото от нея заявление от 16.04.2024 г., мълчаливият отказ, по което се обжалва. Искането е било адресирано до компетентния орган по силата на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР – Началникът на ГПУ К..

Водим от изложеното се налага извод за законосъобразност на мълчаливия отказ на ВПД Началника на ГПУ К., вещта да бъде върната на жалбоподателката, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразено с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ ,в размер на 100 лв.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. Г., ЕГН [ЕГН], срещу мълчалив отказ за произнасяне по заявление вх. № 437900-947 от 16.04.2024 г. до началника на ГПУ К., относно връщане на лек автомобил – марка „М.“, модел „Кънтримен купър“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама № WMWWZD31000WK44446, един брой ключ за автомобила и свидетелство за регистрация на МПС, иззети на основание чл. 84, ал. 2 от ЗМВР.

ОСЪЖДА П. Г. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.